

Z Chropíně. Po krásně provedené Jiráskově »Samotě«, zahrála ochotnická družina chropiňského »Sokola« v neděli dne 13. t. m. »Podzimní svítání« od

— „H A N A“ —

Karla Rožka. Autor nemá mnoho nového co říci, a kus vykazuje mnohé slabiny. Tak hned exposice v 1. jednání trpí únavně dlouhým dialogem, kde by několik výdatných škrtnů kusu jen prospělo. Jednání druhé má za to účinný dramatický spád a zachraňuje celý kus. Jednání třetí obsahuje mravní naučení a je k prvním dvěma aktům neorganicky přiřaděno. Zvláště poslední scéna, odkoukaná svou zpovědí od Tolstojovy »Vlády tmy« zanechává v posluchači, svou falešností a nepravděpodobností, disharmonickou pachuť. Provedení bylo velmi slušné, souhra takřka bezvadná, což svědčí o pečlivém studiu a pevné ruce režisérovi. Výkonní umělci stáli vesměs na výši svých úloh, čímž je řečeno mnoho. Od rozboru jednotlivých výkonů upouštíme, dobře jsouce sobě vědomi, jaké měřítko na ochotnické představení lze klásti. Mimo to máme odstrašující příklad z nejbližšího okolí, jak směšně to působí, jestliže se výkony, často méně než dilletantské, do nebe vynášejí nabubřelými superlativy — sebechválou. Na svátky velkonoční připravuje se »Divoška«. Trast.